

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. In quibus rebus ægroti, etiam præter morbum, patientiam debeant exercere?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

cus Deus, tamen alios plus, alios minus sui participes facit; nullum tamen non satiat.

Ad hanc mensuram perducit morbus: in quo, si aliud nullum est solacium, est solacium tamen ista obtinendæ mēsuræ meditatione. Quid turbaris, ægrote, si in corpore tuo cruciatus sunt multi? plura gaudia te expectant in cælo; plura tormenta cruciabis in inferno. Quid tristaris, ægrote? magni sunt in corpore tuo cruciatus? plures, atque incomparabiliter maiores tibi sunt in cælo paratæ voluptates. Quid quereris, ægrote? Nimis diudurat morbus? Durabit infernus diutiùs; durabit diutiùs cælestis beatitudo. Et, si rem rectè æstimes, nulla duratio cadit in comparationem cum æternitate. Quid gemis, quid ploras, ægrote? est tibi malè, ut sit benè; cur maus bene esse, ut sit malè? ægrotas, doles, sudas, premeris. *Voluntas Dei in te completur.* Nunc tempus est, de quo dicitur: *Euntes ibant & flebant,* Psal. 125. 6: *mittentes semina sua: aderit paulò pòst tempus, de quo dicitur: Venientes autem venient cum exultatione portantes manipulos suos.* Nunc tempus flendi, tunc gaudendi erit. *Et absterget Deus omnem lachrymam ab oculis eorum.* Nunc premimur, sed non sunt condigna passiones huius temporis ad futuram gloriam. Momentum est, quod nunc est; quod futurum est, æternum est. Et tamen id, quod in presenti est momentaneum, & leue tribulationis nostræ supra modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus operatur in nobis. Quisquis igitur ægrotas, illa tibi in pariete describi verba cura, quæ identidem legens, putes te à Domino tuo audire: *Ad pun-* Isa. 54. 7. *flum in modico derelinqui te, & in miserationibus magnis congregabo te. In momento indignationis abscondi faciem meam parumper à te, & in misericordia sempiterna misertus sum tui.*

VII.

Psal. 125. 6:

Apoc. 21. 4:

Rom. 8. 18:

2. Cor. 4. 17:

Isa. 54. 7.

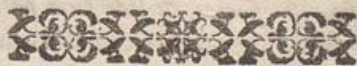
VIII.

Rosveid. l. 5. vit SS PP. libell. 7. c. 45.

Hoc fundamento nixus quidam senex discipulo suo dixit. *Sit occupaverit infirmitas corporis, noli pusillanimis fieri: quia si te Dominus Deus vult corpore debilem fieri, quis es qui moleste suscipias? Nonne ipse pro te cogitat de omnibus? Numquid sine ipso vivis? Patienter ergo fer, & roga eum ut donet tibi qua expediunt, hoc est, ut quod voluntas ipsius est facias, & sedo cum patientia manducans, quod habes in charitate. Quod idcirco addit, quia etsi aliqui morbi dolores æquanimitè perferant, tamen aliunde tentantur, quia*

quia putant ſe ægros meliùs tractandos. Quod eſſi eſt, tamen ad alios pertinet, quibus eſt cura ægrorum demandata. Qui ſi vel officio ſuo, vel charitati defunt, ob nimiam aut parvitatem, aut inhumanitatem; tunc ægro pugnandum eſt, *ut ſedeat cum patientia manducans, quod habet in charitate.* Non putet id ex odio ſui fieri, non aſcribat ſordibus amicorum, non iudicet inhumanitatem; ne reliquum patientiæ meritum perdat; ſed exiſtmet, etiam hoc ex Dni voluntate fieri, ad expianda illius peccata; ad augendam gloriam; ad alias, in cælo voluptates parandas. Fingat ſibi identidem inſufurrari illud: *Ad punctum, in modico dereliqui te, & in miſerationibus magnis congregabo te. In momento indignationis abſcondi faciem meam parumper à te, & in miſericordia ſempiterna miſertus ſum tui.* Non tantum tolerabilis, ſed etiam optabilis conditiõ eſt, *ad punctum, & in modico derelinqui, ut miſericordia ſempiterna fruamur.* Atque hoc remedio utendum eſt, quando infirmo à tentatore ſuggeritur, ut in ſolatium recreationes & corporis commoditates quærat, & ea procuret, quæ ſenſum mulcent, irafcaturque, ac perturbetur, quando aliquid illi deeſt, quod deſiderat, *murmurando*, ut ait Hugo de S. Victore, *de morbi gravitate, de medicamentorum acerbitate, de infirmitate ciborum, de infirmiorum & medicorum incuria.* Et in ſingulis horum quatuor, plures inuenit occaſiones conquerendi, & impatienter ea ferendi. Quibus admiſcentur multæ ſuſpiciones, & iudicia temeraria: quæ eius anxietates, melancholias, & iras augment, in eos, qui ipſius curam gerunt: & exaggerat, ſi qui ſunt defectus. Alios verò mille, qui verè non ſunt, conſingit, & moleſtias, & difficultates, quas patitur, mirum in modum exaggerat. Hæc omnia abſtergit futurorum vel ſuppliciorum, vel præmiorum meditatio, ſi tibi dici à Dno putes: *Ad punctum, in modico dereliqui te, & in miſerationibus magnis congregabo te.*

In momento indignationis abſcondi faciem meam parumper à te; & in miſericordia ſempiterna miſertus ſum tui.

CAPVT

Ma. 54. 7.

Hugo de S.
Victore lib. 1.
de claustro
animæ c. 2.